

Forord

Gennem sin undersøgelse af »Lån af kinesiske bøger i Det kongelige Bibliotek« fører Bent Lerbæk Pedersen os ind »I tegnenes verden«, som titlen lyder. Artiklen viser, hvordan 4 lånergruppers lån af kinesisk litteratur fordeler sig på 11 litteraturkategorier. Det er en undersøgelse, der kan betragtes som eksemplarisk, fordi den gennem beskrivelsen af lånergrupperne, især den sammensatte lånergruppe af kinesere, og karakteristikker af litteraturen, giver et udfoldet billede af de forsknings-, erkendelses-, fritids- og erhvervsinteresser, der knytter sig til beskæftigelse med kinesisk litteratur. Artiklen rummer også en række forklaringer på, hvorfor bestemte litteraturgrupper og fænomener er blevet genstand for forholdsvis stor interesse.

Hvad angår det kinesiske får vi på den ene side et indblik i forskellige grupper af kinesere i Danmark, spejlet gennem deres brug af litteratur. På den anden side får vi gennem karakteristikkene af litteraturen nogle udsyn over sider af kinesisk kulturhistorie og aktuelle tendenser i det kinesiske samfund, knyttet til de mest lånte litteraturkategorier. Et eksempel på det sidste er karakteristikken af nye typer skønlitteratur, der er opstået efter 1980, herunder »en speciel litteratur, der beskriver alle aspekter af samfundet i en slags reportagestil«.

Erik Alstrups omfattende og grundige artikel »Danske historikere i internationale fagbibliografier« har undertitlen »En kvantitativ og kvalitativ undersøgelse af dansk historieforskningens repræsentation i internationale fagbibliografier i tidsrummet 1977-1994. I denne periode har den årlige produk-

tion af historiske monografier, samleværker og videnskabelige artikler i runde tal ligget på mellem 90 og 120. Undersøgelsen retter sig på det konkrete plan mod omfanget, arten og kvaliteten af dansk historisk forsknings formidling i 5 centrale internationale fagbibliografier.

Resultatet af den konkrete undersøgelse viser, at danske historikeres arbejder registreres ufuldstændigt og tilfældigt i de internationale fagbibliografier; det er især problematisk med monografier og samleværker. En side af sagen er, at udenlandske historikere gennem fagets centrale internationale bibliografier ikke kan få overblik over og følge med i dansk historieforskning; en anden side af sagen er, at det naturligvis er et problem for danske historikere kun i begrænset omfang at få deres forskning bibliografisk formidlet internationalt.

Artiklen diskuterer årsagerne til den noget miserable situation og overvejer endvidere i et informationspolitisk perspektiv, hvordan de bibliografiske data skal udvælges og leveres.

Anmeldelsesdelen indledes med en anmeldelse af »*Selv se, selv undersøge, selv tænke...*« : *Det nordjyske Landsbiblioteks historie 1895-1995*. Ud over at karakterisere og vurdere bogen rejser anmelderen, Pierre Evald, nogle problemer og diskuterer, hvordan lokale bibliotekshistorier kan skrives. Et af de rejste problemer drejer sig om koblingen mellem det lokale og det nationale niveau, eller anderledes formuleret: hvordan indskrives det lokale biblioteks udvikling sig i det nationale udviklingsmønster?

Leif Emerek anmelder herefter to svenske bøger, henholdsvis en bog om litteraturformidling, »*Läsäventyr från när och fjärr*«, og en bog om bibliotekshistorie »*När boken kom till bygden*«. I anmeldelsen af »*Läsäventyr*«, der henvender sig til unge med præsentation af en række romaner, fremhæves forfatterens evne til enkelt og klart at fremanalysere de livsproblemer, som romanerne tematiserer, og gøre dem vedkommende for læserne. Den anmeldte bogs formål er at præsentere litterære alternativer til triviallitteraturen, set under denne synsvinkel efterlyser anmelderen en begrebsmæssig afklaring af forskellen på triviallitteratur og den gode litteratur.

»*När boken kom till bygden*« er en antologi, der behandler Hallands tidlige bibliotekshistorie. Anmelderen finder, at bogen med sin sammenknytning af overordnede afsnit, der samler tråde, interviews og erindringsglimt giver en spændende og levende fremstilling. På den anden side peges der på, at de analytiske perspektiver, der rækker ud mod social- og idéhistorien, kunne trækkes tydeligere op.